

УДК 619:616.995.1–036/.08.636.4

ГЕЛЬМІНТИ ТРАВНОГО КАНАЛУ СОБАК

Антіпов А.А., Соловйова Л.М., Симоненко кандидати ветеринарних наук; Мельник Н.С., Семенюк Т.Є., Степаненко С.В. студенти 4 року навчання СП, ФВМ

Білоцерківський ДАУ, м. Біла Церква, Україна

За даними літератури, на території країн СНД зареєстровано 82 види гельмінтів, що паразитують у собак та котів, із них 32 види можуть паразитувати і у людини. Особливо небезпечними для людини на території України є токсокари, дирофілярії, дипілідії, опісторхіси, ларвальні стадії ехінокока [1,3]. Є повідомлення про можливість зараження людей від собак специфічними видами трихурисів (*Trichuris vulpis*) та лисиць (*T.georgicus*) [2]. Увага до гельмінтозів м'ясоїдних особливо підвищилась після того, як у 1950–1952 рр. знайшли личинок *Toxocara canis* у сітчатці ока і печінці дітей [].

У місті Біла Церква сконцентрована велика кількість собак, що знаходяться у власному і відомчому користуванні та бездомні собаки, які вигулюються на газонах, пляжах, околицях міста, у парках.

Наведені дані свідчать про актуальність названої проблеми. До того ж, враховуючи, що більшість гельмінтозів у собак та котів перебігають хронічно, а деякі – безсимптомно, є потреба своєчасного проведення діагностичних досліджень, а у подальшому – лікувальних та профілактичних заходів.

Метою роботи було вивчити розповсюдження гельмінтозів та ступінь ураження собак у м.Біла Церква.

Матеріалом для досліджень були 168 проб фекалій від собак, які відбирали у чотирьох районах міста, а саме: масив Леваневського, Таращанський, Піщаний та парк Слави. Досліджували **методами** послідовних змивів та комбінованим, стандартизованим Г.О. Котельниковим та В.М. Хреновим.

Власні дослідження. При гельмінтоскопічному та гельмінтоовоскопічному дослідженні 168 проб фекалій від собак різних порід і вікових груп виявлено: яйця токсокар – у 31 пробі, що становить 18,45 %; токсокарид – у 3 (1,79 %); трихурисів – у 63 (37,50 %); анкілостом та унцинарій – у 10 (5,95 %); членики огіркового цїп'яка – у 8 (4,76 %) та яйця теній – у 9 пробах з досліджених, що становить 5,36 %.

Із наведених даних видно, що трихуроз та токсокароз є найпоширенішими гельмінтозами у собак міста. Особливу увагу хотілося звернути на такий гельмінтоз як токсокароз, так як цей гельмінт володіє високою патогенністю і розповсюджений по всім континентам. По загальним даним у США токсокарами уражено у середньому 80 % цуценят та 20 % дорослих собак. Встановлена висока зараженість собак токсокарами у містах Канади, Великої Британії та багатьох країнах Європи [].

Виявлена нами висока екстенсивність токсокарознаї інвазії є відображенням ситуації з цього гельмінтозу у місті. Особливе значення в епідеміології та епізоотології токсокароз має високий біологічний потенціал токсокар (одна самка може виділяти за добу до 200 тис. яєць), майже поголовне внутрішньоутробне зараження і можливість лактогенного зараження цуценят, соматична міграція личинок токсокар та довготривале їх збереження у м'язах та внутрішніх органах дорослих сук, що і обумовлює в подальшому інвазуванні плодів, а також широке коло резервуарних хазяїв і високе обсіменіння довкілля яйцями, особливо у перші 6 місяців життя собак, коли у них висока інтенсивність інвазії.

Висновки. 1. Собаки в м. Біла Церква забруднюють довкілля фекаліями з яйцями або інвазійними члениками гельмінтів, і в першу чергу токсокар, які в личинковій стадії можуть паразитувати у людини.

2. Необхідне проведення комплексу загально-санітарних та ветеринарних заходів щодо застереження розповсюдження інвазії.

3. У профілактиці токсокарозу людини та собак важливим є зменшення популяції бродячих собак у місті та підвищення санітарно-гігієнічних вимог до утримання тварин у місті.

Список використаної літератури

1. Лукшина Л.Г., Федоров Э.И. Гельминтозоозы как проблема для Украины в современных условиях // Матер. 5-го з'їзду паразитологів України „Проблеми зооінженерії та ветеринарної медицини”.– Харків, 2001.– Вип. 7 (31).– С. 40–41.

2. Пасечник В.Е. Эколого-эпизоотологические основы профилактики трихоцефалёза овец в республике Молдова: Автореф. дис. канд. вет. наук: 03.00.19/ВИГИС.– М., 2000.– 25 с.

3. Приходько Ю.О., Шеховцов В.С., Луценко Л.І. Особливості розповсюдження гельмінтозів собак і котів залежно від умов утримання // Зб. матер. II Міжнар. наук.-прак. конф. „Проблеми ветеринарного обслуговування дрібних домашніх тварин”.– Київ, 1997.– С. 65–66.

Дослідженнями встановлено значне розповсюдження гельмінтозів собак у м. Біла Церква.

Исследованиями установлено значительное распространение гельминтозов собак в г. Белая Церковь.

A considerable spread of domestic dogs helminthes in Bila Tserkva.